

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Ügyszám: IV/597-4/2022.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/597-4/2022
Érkezett:	2022 APR 25. Elektronikus
Példány:	1
Melléklet:	db 1

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED] alatti lakos, az Alkotmánybíróság fenti ügyszámon kibocsátott felhívásában foglaltakra figyelemmel, benyújtott alkotmányjogi panaszomat az alábbiakban kiegészítem és pontosítom.

Előjáróban tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot arról, hogy javaslatának megfelelően megkerestem jogvédő szervezeteket azért, hogy beadványom elkészítésében segítségüket igénybe vegyem. Megkereséseimre jelen ideig érdemi választ nem kaptam.

Megkerestem továbbá jogi képviselőt ellátására ügyvédek is, azonban olyan összegek (munkadíj) megfizetését kérték, amelyet jelen anyagi helyzetemben megfizetni nem tudok. Ezért a Tisztelt Alkotmánybíróság javaslatát - legjobb szándékom ellenére -, teljesíteni nem tudom.

Azonban igyekszem a Tisztelt Alkotmánybíróság felhívásának legjobb tudásommal megfelelni. Előfordulhat, hogy a jogszabályokat nem mindenben az általános jogi értelmezésnek megfelelően értelmeztem, hanem a csak a magyar nyelv szabályai szerint. Ezért beadványom elbírálásánál kérem figyelembe venni azt, hogy alkotmányjogi felkészültséggel nem rendelkezem, azonban számomra ez az egyetlen jogérvényesítési lehetőség maradt.

Az Alkotmánybíróság felhívott, hogy egységes szerkezetben terjesszem elő panasz indítványomat. Ezért az Alkotmánybíróság április 7-én kelt tájékoztatásában megfogalmazott észrevételekre figyelemmel,

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesszem elő:

1. A megsemmisíteni kért bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja)

Jelen beadványomban arra kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Fővárosi Törvényszék 41.Pf.636.200/2021/9. ügyszámú ítéletét (1. sz. Melléklet, továbbiakban: Ítélet), - a Pesti Központi Kerületi Bíróság (továbbiakban: Bíróság) 3.P.50.789/2021/11-I. sz. ítéletére kiterjedően (2. sz. Melléklet), -, vizsgálja felül, állapítsa meg, hogy az ítélet alaptörvény-ellenes, és a Törvényszék

Ítéletét semmisítse meg,

mert az ítélet sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk. (1) bekezdését, vagyis a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogomat.

Indokaimat az Abtv. 52.§ (1b) bekezdésben foglalt határozott kérelem alátámasztására a Fővárosi Törvényszék ítéletének 2022. január 27. napján történt kézhez vételétől számított - Abtv. 30.§ -ban rögzített -, 60 napos határidőn belül, valamint az Alkotmánybíróság április 7-én kelt hiánypótlási felhívásában kikötött 30 napos határidőn belül, az alábbiakban kívánom részletesen kifejteni:

2. Az Alaptörvényben biztosított jogok megnevezése:

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés

3. Jelen pontban megjelölöm az Abtv. 52.§ (1b) bekezdés a) pontja szerinti Alaptörvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza (közvetlen érintettség kifejtése és pertörténet röviden), az eljárás megindításának jogi indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét:

Az Abtv. 27. §-a szerint az indítványozó az alaptörvény-ellenes bírói döntést támadhatja, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

- Az Abtv. 27. § a) szerint tehát akkor fordulhatok az Alkotmánybírósághoz, ha a sérelmezett bírósági döntés az Alaptörvényben biztosított jogomat sérti:

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való alkotmányos jogomat a Bíróság és a Törvényszék a törvénysértő eljárásával - amely jelen esetben a kereseti kérelem elbírálásának mellőzősét, valamint a tények és okirati bizonyítékok figyelmen kívül hagyását jelenti -, valamint a Bíróság és a Törvényszék egy már korábbi eljárásban kibocsátott ítélet jogerejét figyelmen kívül hagyva, egy korábban már elbírált kereseti kérelemre vonatkozóan, újbóli eljárás lefolytatásával, megsértette.

Továbbá a b) pont szerint akkor, ha jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem:

Az általam támadott Törvényszéki Ítélet egyértelműen rögzíti, hogy az ítélet ellen fellebbezésnek hely nincs. Ezért a hivatkozott b) pont szerinti feltétel teljesült. A Tisztelt Alkotmánybíróságot tájékoztatom arról, hogy egyéb jogorvoslati eljárás (felülvizsgálati kérelem, jogorvoslat kérelem perújítás), jelen beadványban támadott döntéssel kapcsolatban, nincs folyamatban.

Pertörténet röviden:

Keresetet nyújtottam be a Dunaújvárosi Járásbírósághoz az ellenem 115.V.2747/2010. ügyszám és a 115.V.0350/2013. ügyszám alatt folyamatban lévő végrehajtási eljárásokban annak megállapítása iránt, hogy a végrehajtás alá vont tartozások maradéktalanul megtérültek. Keresetemben bizonyítottam, hogy a jogos tartozáson túlmenően, a végrehajtást kérő [REDACTED] alperes, összesen 3.074.673,-Ft) összeget úgy érvényesített velem szemben, hogy ahhoz törvényes joga nem volt.

A 115.V.2747/2010. ügyszám alatt folyamatban lévő eljárásban két különböző ügykódra vonatkozott a végrehajtás, azonban a Bírósági meghagyás alapjául szolgáló eljárásban csak az egyik ügykód alatti tartozásra vonatkozóan terjesztettem elő kifogást. Erre figyelemmel a Dunaújvárosi Járásbíróság a kifogásolt ügykódra vonatkozóan a végrehajtást megszüntette és a másik ügykód alatti tartozásra és a végrehajtási költségekre korlátozta. Fontosnak tartom megjegyezni, hogy a másik ügykód alatti tartozás és az azzal kapcsolatos eljárás csak annyiban volt a Dunaújvárosi Járásbíróság előtti eljárás része, hogy a végrehajtás korlátozását ugyan úgy a végrehajtható okiratban rögzített összegre kértem korlátozni, mint ahogyan a másik két eljárásban is a végrehajtható okiratban rögzített összegek szolgáltak a megszüntetés, illetve a végrehajtásban érvényesíthető összegek megállapításának alapjául.

A 115.V.0350/2013. ügyszám alatt folyamatban lévő másik végrehajtási eljárást a Dunaújvárosi Járásbíróság megszüntette.

Az eljárásban alperes az általam előadottakat nem vitatta, ezért a Dunaújvárosi Járásbíróság 7.P.20.306/2018/20. számon Bírósági meghagyást bocsátott ki a kereseti kérelemnek megfelelően. (3. sz. Melléklet)

Tekintettel arra, hogy alperes a jogtalanul érvényesített összegek visszatérítésére nem volt hajlandó, ezért pert indítottam ellene a Pesti Központi Kerületi Bíróságon.

A jogalap az volt, hogy a Pp. 181. § (1) bekezdése szerint a bíróság a bírósági meghagyást a közölt kereseti kérelemnek megfelelően bocsátja ki. A per tárgyát a kereseti kérelem, valamint annak a jogalapja és a ténybeli alapja adja meg együttesen.

A bíróság ez esetben nem mérlegelheti, és nem vizsgálhatja a felperes keresetét, annak megalapozottságát. A perrendi kódex alapján úgy kell tekinteni, hogy a bírósági meghagyás kibocsátásának alapjául szolgáló eljárásban az alperes azért nem terjesztett elő védekezést, mert a felperes keresetét mindenben elismeri.

A jogerős bírósági meghagyás joghatása pedig ugyan az, mint egy jogerős bírósági ítéletnek. Ami azt jelenti, hogy *a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje ezért kizárja, hogy az ítéletben már elbírált jogot az eljárásban részt vett felek egymás közti viszonyukban vitássá tehessék.*

Ami azt jelenti, hogy a bírósági meghagyás a kereseti kérelemnek megfelelően került kibocsátásra. A kereseti kérelem pedig annak megállapítására irányult, hogy a végrehajtási eljárásokban csak az általam megjelölt - végrehajtási okiratokban rögzített - összegek erejéig voltak jogszerűen végrehajthatók. Álláspontom szerint a jogrendszernek, a végrehajtási és a törvényszéki rendszernek 100 százalékosan átláthatónak, felelősségre vonhatónak és elszámoltathatónak kell lennie. Tekintettel erre, nem kétséges, hogy többet vontak le a jogszerűen érvényesíthető - közokiratokban rögzített -, tartozásnál, mivel sem a végrehajtásban, sem a végrehajtások alapjául szolgáló eljárásokban és okiratokban nem lelhető fel semmilyen leírás, rendelkezés és jogszabály sem arról, hogy milyen elszámolási szabályok alkalmazhatók a végrehajtási eljárásban, amelyek megalapozták és/vagy jogszerűvé tették alperes eljárását arra vonatkozóan, hogy a végrehajtható okiratokban rögzített összegeket minden különösebb szabály rendszer nélkül, tilos önhatalommal többszöröse emelte és érvényesítette velem szemben a végrehajtási eljárásokban.

Ebből következően tehát a jogszerűen érvényesíthető összegen túli levonások érvényesítése a végrehajtási eljárásokban törvénysértő volt. Fontosnak tartom kiemelten hangsúlyozni, hogy alperes a jogszerűen érvényesíthető (végrehajtható) összegekre vonatkozóan - általam - előadottakat **NEM** vitatta. Ami azt jelenti, hogy, abban az eljárásban alperes mellőzte, hogy törvény adta jogával élve ellentmondjon az általam előadottaknak

Az ítélt dolog tehát elengedhetetlen fundamentuma volt a jelen Alkotmánybírósági beadványban sérelmezett eljárásnak. Következésképpen a helyes álláspont szükségképpen az, mely szerint a jelen sérelmezett eljárásban a jogerős ítéletben foglaltaknak éppen olyan res iudicata hatást kell tulajdonítani, mint a BH2002. 235. számú legfelsőbb bírósági határozatban foglaltaknak.

Fontosnak tartom kiemelten hangsúlyozni, hogy az általam benyújtott keresetet a Pesti Központi Kerületi Bíróság befogadta. Ezzel pedig a Bíróságnak kötelezettsége keletkezett a benyújtott kereseti kérelem érdemi elbírálására, nekem pedig jogosultságom keletkezett arra, hogy a Bíróság az eljárást tisztességesen, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltaknak maradéktalanul megfelelően folytassa le.

A jelen sérelmezett ügyben eljáró Bíróság azonban az általam benyújtott kereseti kérelem elbírálását mellőzte, és lefolytatta ugyanazt az eljárást, amely a Dunaújvárosi Járásbíróság előtt került lefolytatásra úgy, hogy ilyen eljárás lefolytatására vonatkozó kereseti kérelem a Pesti Központi Kerületi Bíróságon benyújtásra nem került.

Arra vonatkozóan a Bíróság nem tért ki ítéletében, hogy ha a jogszabályok szerint a bírósági meghagyás jogereje ugyan olyan ítélt dolognak számít, mint egy peres eljárásban kibocsátott ítélet, és ez a bírósági meghagyásban is rögzítésre került, akkor milyen jogalapra helyezkedve folytatott le eljárást a végrehajtásokban érvényesíthető végrehajtási összeg megállapítására vonatkozóan, és miért mellőzte az általam benyújtott kereseti kérelemre vonatkozóan az eljárás lefolytatását, és miért utasította el jogalap és érdemi vizsgálat nélkül a benyújtott keresetemet.

Annak ellenére, hogy a jogerős okiratok és a jogszabályok alapján egyértelmű, hogy a bírósági meghagyás kibocsátása a kereseti kérelemben foglaltaknak megfelelően - tehát annak jogerős megerősítésére - történt.

Erre figyelemmel fellebbezést nyújtottam be a Fővárosi Törvényszékhez a Bíróság ítélete ellen. A törvényszék helyben hagyta az első fokú Bíróság ítéletét. Az ítéletben a Bíróság arra hivatkozott, hogy nem fogadja el az általam előadottakat, arra vonatkozóan, hogy a Dunaújvárosi Járásbíróság az általam előadottak alapján bocsátotta ki a Bírósági meghagyást, mert a meghagyás indoklása ilyet nem tartalmazott.

Arra vonatkozóan azonban a Törvényszék sem volt képes semmilyen jogszabályt vagy tényszerűen előadott konkrétumot megfogalmazni, hogy ha a Bírósági meghagyás alapjául nem az általam előadottak szolgáltak úgy, hogy azt alperes maga sem vitatta, akkor vajon a Dunaújvárosi Járásbíróság milyen tények és adatok alapján bocsátotta ki a Bírósági meghagyást.

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy az én általam előadottakat alátámasztja az a tény, hogy a Dunaújvárosi Járásbíróság a végrehajtást - a kereseti kérelemnek megfelelően - az általam megjelölt végrehajtható okiratban rögzített összegre vonatkozóan korlátozta. Ez pedig a kibocsátott meghagyásban egyértelműen rögzítésre került.

Ami azt jelenti, hogy tényszerűen megállapítható, hogy a Dunaújvárosi Járásbíróság az általam előadottaknak megfelelően bocsátotta ki a bírósági meghagyást, és eszerint pedig a jelen sérelmezett ügyben eljáró Bíróság és a Törvényszék is valótlanul és a tények mellőzésével folytatta le az eljárást olyan ügyben, amely előzőleg a Dunaújvárosi Járásbíróság előtt lefolytatásra került, és a Dunaújvárosi Járásbíróság jogerős ítéletével zárult.

További bizonyíték erre az is, hogy nem állapítható meg az, hogy a bírósági meghagyásban megfogalmazott rendelkezések (tehát egyik ügyben a végrehajtás korlátozásáról és a másikban a végrehajtás megszüntetéséről határozott), az általam előadottakon kívül milyen - ezt vitató -, adat vagy tény állt rendelkezésre.

Ebből eredően tehát egyértelmű és kétséget kizáró módon megállapítható, hogy az általam előadottak szolgáltak meghagyás kibocsátásának alapjául, mert a Dunaújvárosi Járásbíróság semmilyen ettől eltérő rendelkezést nem fogalmazott meg indoklásában.

Erre figyelemmel ezért a Bíróság és a Törvényszék is egyértelműen csak a Dunaújvárosi Járásbíróság indoklásából hiányolt, tehát nem létező és megalapozatlan rendelkezésekre volt képes hivatkozni úgy, hogy figyelmen kívül hagyták a meghagyás alapjául szolgáló tényeket, és azt a Bírósági meghagyásban rögzítettényt is, amely szerint a meghagyásnak ugyan az a hatálya, mint az ítéletnek.

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy a sérelmezett eljárásban a Bíróságnak csak arra volt törvényes lehetősége, hogy a végrehajtási eljárásokban törvénytelenül érvényesített összegek megállapítására vonatkozóan folytassa le az eljárást, mivel ez az összeg valóban nem került rögzítésre a Bírósági meghagyásban, bár az eljárás irataiból ez is megállapítható volt, illetve lett volna, ha a Bíróságot ez érdekli.

De arra azonban nem volt semmilyen joga, hogy a Bírósági meghagyással egyértelműen megszüntetett vagy korlátozásra került végrehajtási eljárásokra vonatkozóan újabb eljárást folytasson le úgy, hogy arra vonatkozóan kereseti kérelem (és/vagy perújítási kérelem) benyújtásra nem került.

Jellemző a Törvényszék eljárására az a megjegyzése, hogy én voltam a hibás azért, hogy ilyen hosszú időn át hagytam a törvénytelen végrehajtást folytatni, mert ha észleltem, hogy kifizettem a tartozást, akkor sokkal korábban is beadhattam volna a törvénytől eljárásokkal szemben a keresetet. Azt a tény, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy éppen ebben az eljárásban bizonyította be - az elsőfokú Bírósággal karöltve -, hogy a végrehajtás megszüntetésének jogi és

ténybeli alapjait meglehetősen nehéz a mai magyar jogi eljárásokban vitatni. Különös tekintettel arra, hogy nem lelhető fel semmilyen leírás, rendelkezés és jogszabály sem arról, hogy milyen elszámolási szabályok alkalmazhatók a végrehajtási eljárásban.

A sérelemdíj elutasítására vonatkozó rendelkezésében a Törvényszék jellemzően mellőzött minden közismert tényt. Így például azt, hogy a mai magyar nyugdíjak többsége a létminimumot sem éri el. És azt is figyelmen kívül hagyta, hogy ha ennek a kis nyugdíjnak hosszú időn át a felét egy törvénytelen eljárásban elvonják, az olyan életkörülmények közé kényszerített, amihez nem szükséges különleges bizonyítási eljárás lefolytatása, tekintettel arra, hogy a közismert tényeket (tehát a megélhetési költségek folyamatos emelkedését) a bíróság valónak fogadhatja el.

Nyilván nem érintette a Bíróságot és a Törvényszéket sem különösebben, mert a jól fizető állásukból eredően képtelenek voltak felmérni azt az engem nyomor szinten érintő hatást, amit el kellett szenvednem a törvénytörő eljárásban érvényesített levonások miatt.

Jellemzően ezt az eljárást olyan körülmények között folytatta ellenem a végrehajtó, - alperes lelkes támogatásával -, amikor köztudomású és az egyik vezető hírként szerepel az, hogy a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara (MBVK) Elnöke, Dr. Schadl György ellen, többek között vesztegetés, hivatali visszaélés bűncselekményének elkövetésének alapos gyanúja okán eljárás van folyamatban, és jelenleg letartóztatásban van. A helyzet azonban ettől sokkal súlyosabb, hiszen már az is köztudomású, hogy nem egyedül Schadl György érintett, hanem hét további végrehajtó már eleve be is vallotta bűnösségét, és körülbelül harminc további végrehajtó érintettsége is felmerült. Nem hivatalos adatok szerint pedig ez a szám az ügy előre haladtával elérheti akár a százat is. Kiemelendő tény, hogy az ügy egyik további fő érintettje Völner Pál igazságügyi államtitkár és gyanú merült fel azzal kapcsolatosan is, hogy az ügy egyes bírósági vezetőket is érinthet.

Ennek alapján tehát a probléma rendszerszintű olyannyira, hogy a jelenleg országosan 181 fő végrehajtót számláló testület vezetője - <https://mbvk.hu/.../kozerdek.../altalanos-kozzeteteli-lista/> - és annak közel 20%-a tényszerűen érintett, és nagyon valószínű, hogy ez az érintettség akár az 50%-ot is meghaladja.

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének értelmében, „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Ugyanezen alapelveket mondja ki kötelezően a bíróságokra nézve is az Alaptörvény XVIII. cikk (1) bekezdése, illetőleg az EJEE 6. cikke alapján.

A fentiek azt is jelentik, hogy a jelenleg fennálló és ismertetett helyzetben kijelenthető, hogy nem biztosítottak a végrehajtás alatt álló állampolgárnak az Alaptörvény XXIV. cikkében idézett jogai, még látszat szinten sem! Ha a bíróság nem ad reparációt, akkor sérül a tisztességes eljáráshoz való jogom az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése, illetőleg az EJEE 6. cikke alapján.

Ezért nem vitatható, hogy a végrehajtási rendszerben a közbizalom súlyosan megrendült, mert nem tudható ugyanis, hogy a folyó (vagy a folyamatban volt) végrehajtási eljárásokban nincs-e még aktív, de a bűncselekményekben is érintett végrehajtó, akitől értelemszerűen a tisztességes és pártatlan működés nem várható el.

De úgy tűnik, hogy a Törvényszéket ez sem érdekelte, mert álláspontja szerint ezek ismeretében is én vagyok a végrehajtási eljárás törvénytelen lefolytatásáért felelős. Azonban ezekre tekintettel sem adott magyarázatot arra, hogy miért nem volt hajlandó utasítani az első fokú Bíróságot arra, hogy az eljárást a Bíróság a kereseti kérelemre vonatkozóan, a törvényeknek megfelelően, tisztességes eljárásban folytassa le.

Nem terjesztettem elő ugyanis kereseti kérelmet a Bíróságon annak megállapítására vonatkozóan, hogy milyen összegre volt a keresetemmel érintett végrehajtás jogszerűen lefolytatható. Ezért

nem értelmezhető a Bíróság és a Törvényszék eljárása sem, hogy miért mellőzték a kereseti kérelem elbírálását, és helyette egy ilyen tisztességtelenül lefolytatott eljárásban, a korábban már törvényesen lefolytatott másik eljárásban jogerős bírósági meghagyással zárult Végzést (Bírósági meghagyást) módosították.

Az eljárás lényegében olyan kereseti kérelemre vonatkozóan került lefolytatásra, ami benyújtásra nem került. Jellemzően én voltam ugyan a "támadó" fél, vagyis a felperes, azonban az eljárást a Bíróság alperesi előadásokra vonatkozóan folytatta le úgy, hogy alperes által előadottakat tények vizsgálata és okirati bizonyítékok nélkül, és a jogszabályokat mellőzve elfogadta és erre vonatkozóan bocsátotta ki ítéletét anélkül, hogy az általam benyújtott kereseti kérelmet elbírálta volna.

Indoklás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével.

Az ítélt dolog olyan jogi tény, mely a jelen eljárásbeli Bíróság döntésétől függetlenül létező dolog. Ennek megállapítása nem igényelt bírói ítéletet, döntést. Azért fordultam bírósághoz, mert alperes megtagadhatta ugyan a jogtalan levonások visszafizetésének teljesítését, mert a Bírósági meghagyásban erre vonatkozóan kérelmet nem terjesztettem elő, ezért ennek érvényesítéséhez kértem, hogy a Bíróság jogvédelmet adjon.

Ugyanis bírói jogvédelem hiányában nem lehet érvényesíteni a törvénytelen levonások miatt keletkezett kötelezettség teljesítését. Ha a pedig a Bíróság és a Törvényszék egy az egyben megtagadja a jogsegélyt, akkor az nem csak az egyes bírók személyi felelőssége, hanem az eljáró bíróságokat terhelő alkotmányos mulasztás.

Magyarország Alaptörvénye minden állampolgár számára garantálja a bíróságok függetlenségét és a törvényes bírót, a bírósági eljárás minden szintjén.

Megfelelő eljárási garanciák nélkül működő eljárásban a jogbiztonság is sérelmet szenved. [9/1992. (I. 30.) AB határozat.] Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek csak a jog által meghatározott keretek között fejthetik ki a tevékenységüket. [56/1991. (XI.8.) AB határozat]

Az Alkotmánybíróság leszögezte azt is, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog, mert az már maga is mérlegelés eredménye [14/2004. (V. 7.) AB határozat].

A fentiekben előadottakból (és a jogszabályokból valamint az okiratokból) az következik, hogy nem volt olyan jogos és megalapozott hivatkozás a Bíróság és a Törvényszék részéről alperes által törvénytelenül érvényesített követelés összegének megállapítására és annak visszafizetésére irányuló első fokú-, és a fellebbezési eljárásban, ami a törvényesen előterjesztett kifogásaim mellőzését indokolta.

A jogerős ítéletből (Bírósági meghagyásból) az következik, hogy a kereseti kérelmet a Dunaujvárosi Járásbíróság jóváhagyólag elfogadta és nem volt olyan jogos kifogás abban a kereseti kérelemben, ami a törvényesen érvényesíthető követelés megállapítása iránti eljárás mellőzését indokolta, ilyet az alperes sem állított, így a jelen sérelmezett eljárásban kibocsátott jogerős ítélet jogellenesen túlterjeszkedett a jogerős ítéleten (Bírósági meghagyáson) a keresetemen és a fellebbezésemén.

Jelen kérelemben döntő szempont az, hogy az eljárás tisztességességével kapcsolatosan felmerült aggályoknak objektíve igazolhatóknak kell lenniük. Kizárólag a rendelkezésre álló okiratokat, adatokat és tényeket kívánom vizsgálat tárgyává tenni. Ezért szükséges megvizsgálni, hogy a bíróságok miként kezelték ezeket.

Az Alkotmányban foglalt garanciák a bizonyítékok eljárási szinten való kezelését érintik. A Bíróságoknak az a feladata, hogy mérlegeljék az előttük fekvő bizonyítékokat. Az pedig, hogy a bizonyítékok valóságának tehát a kereseti kérelem érdemben történő értékelése a tényeknek megfelelően történt, az Alkotmánybíróságra tartozó kérdések.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk. (1) bekezdése alapján benyújtott panaszomat azon az alapon kérem megvizsgálni, hogy a kontradiktórius eljárásban volt-e részem; ami azt jelenti, hogy az ügy megoldása szempontjából, megfelelően figyelembe vették és megvizsgálták az eljáró bíróságok az eljárás ténybeli és jogi indokait. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy vizsgálja meg a Bíróság és a Törvényszék ítéleteinek „bölcsségét” jelen esetekben, amikor bizonyíték van az önkényes döntéshozatalra.

Álláspontom szerint akkor feladata az Alkotmánybíróságnak foglalkozni a bíróságok által elkövetett ténybeli vagy jogi hibákkal, ha ezek a hibák nyilvánvalóak és sértették az Alkotmány által védett jogokat amely esetemben a tisztességes eljáráshoz való jogomat jelenti.

Ez azt jelenti, hogy az Alkotmánybíróság általános szabályként csak akkor kérdőjelezheti meg a bíróságok megállapításait és következtetéseit, ha azok és kirívóan és nyilvánvalóan önkényesek, és csak akkor vitathatja a bíróságok megállapításait, ha hazai bíróság nyilvánvalóan önkényesen figyelmen kívül hagyta az okiratokban rögzített tényeket és hibásan értelmezte a jogot, amely a fentiekben kifejtett indokaim alapján az általam benyújtott kereseti kérelem elbírálását, illetve az elbírálás mellőzését jelenti:

Alkotmányjogi panaszom az Abtv. 56. §-a alapján befogadható, tekintettel arra, hogy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek értékelhető az a probléma, hogy a tisztességes bírósági eljárás követelményének megfelel-e, ha a bíróság lerontja egy korábban meghozott, az adott tényállásra nem vitatottan alkalmazandó Bírósági meghagyásban kibocsátott rendelkezés érvényesülését azáltal, hogy a keresettel nem érintett jogviszonyra (azaz a Bírósági meghagyásban megszüntetett és/vagy korlátozásra került végrehajtási eljárásra) hivatkozik.

Ami jelen esetben azt jelenti, hogy jelen sérelmezett eljárásban a kereseti kérelem a jogtalan levonások összegének megállapítása és érvényesítése iránt került benyújtásra, tekintettel arra, hogy az a tény, hogy törvénysértően kerültek érvényesítésre a végrehajtható okiratokban rögzített összegeken túlmenően az általam sérelmezett összegek, a Bírósági meghagyás alapjául szolgáló eljárásban már jogerősen elbírálásra került.

Azonban a Bíróság (a Törvényszék lelkes asszisztencája mellett) egy benyújtásra nem került kereseti kérelemre vonatkozóan folytatta le az eljárását, úgy hogy a korábban jogerősen elbírálásra került tényekről "megállapította", hogy azzal szemben alperesnek a jelen eljárásban képviselt álláspontja a valós és jogszerű. Arra vonatkozóan a Bíróság nem adott magyarázatot, hogy milyen konkrét eljárásjogi szabályok alapján mellőzte a kereseti kérelem elbírálását.

Azonban a jogszabályok fentiekben hivatkozott rendelkezéseinek szándékos megsértése az előzőek alapján megállapítható.

Nem szorul ugyanis bizonyításra az, hogy a jogszabályok rendelkezéseit elsősorban szó szerint - tehát a magyar nyelv szabályainak és a szavak általános jelentésének megfelelően - kell értelmezni.

A Bíróság és a Törvényszék pedig egyértelműen figyelmen kívül hagyta a Pp. 181. § (1) bekezdésében megfogalmazott előírást, amely szerint a bíróság a bírósági meghagyást a közölt kereseti kérelemnek megfelelően bocsátja ki.

A Bíróságon és a Törvényszéken magasan képzett jogászokról van tehát szó, ők hoztak jogszabályt sértő ítéletet, ezért életszerűtlen annak feltételezése, hogy egy jogszabályt a magyar nyelv szabályaival ellentétesen *"véletlenül félreértelmeztek"*, és ezzel az ítélettel ezért az Alaptörvény R) cikkének (2) bekezdését sértik, amely kimondja, hogy az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

Alappal merül föl a kérdés: vajon mi az, ami ennél alaposabban bizonyítja a törvénysértéssel azt, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogom sérült, így a hivatali hatalommal való visszaélés tényszerűen megállapítható, úgy hogy a további jogérvényesítési lehetőségeimtől igyekeztek elzárni azzal, hogy fellebbezésnek helye nincs.

A jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok és az UNIÓ rendelkezései is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak a norma címzettjei számára. és ez határozza meg az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Ezért alapvető követelmény, hogy a közhatalommal rendelkező szervek és a bíróságok is, csak a jog által meghatározott keretek között fejthetik ki a tevékenységüket.

Álláspontom szerint a tisztességes eljárás követelményének nem csak a szabályozási szinten, hanem a jogalkalmazó szervek mindennapi gyakorlatában is folyamatosan érvényesülnie kell. A közvetlen alkotmányi garanciák követelményeinek érvényesülése semmilyen jogcímen sem mellőzhető.

Alkotmányjogi panasz benyújtásához jogi képviselő nem szükséges, és az Alkotmánybíróság előtti eljárás illetékmentes, ezért számomra ez az egyetlen jogérvényesítési lehetőség maradt, és abban az esetben, ha ez az eljárás sem vezet tisztességes és jogszerű döntéshez, akkor csak egy Strasbourgi eljárásban történő jogérvényesítési lehetőségem maradt.

Amennyiben az Alkotmánybíróság úgy ítéli meg, hogy jelen panaszom nem befogadható, úgy kérem figyelembe venni a Velencei Bizottság állásfoglalását, amely szerint az Alkotmánybírósághoz fordulás jogát korlátozza az, ha egy alkotmányjogi panasz benyújtására, illetőleg befogadására csak akkor kerülhet sor, ha a panaszos alkotmányjogi felkészültséggel rendelkezik.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy jelen hiánypótlási kérelmet az előző beadványomhoz csatolt Mellékletek figyelembe vételével bírálja el.

Dunaújváros, 2022-04-25.

Tisztelettel:

